

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

קידושין דף נ.

מי שהודיע בשעת מכירת נכסיו שעושה זאת על מנת לעלות לא"י מה הדין בדלהלן?

כשלא עלה לבסוף		עלה ולא הצליח לדור	
אינו חוזר ²	ללישנא קמא דרב אשי	חוזר ¹	ללישנא קמא דרבא
בלא אונס: אינו חוזר באונס: חוזר ⁴	לאיכא דאמרי דרב אשי	אינו חוזר ³	לאיכא דאמרי ברבא

קידושין דף נ:

השולח סבלונות כשקידש ולא חלו הקידושין⁵ - לא חיישינן לסבלונות, אכן מה הדין כשרק עשה שידוכין, האם בכה"ג כן חוששים לקידושין או לא? [תוד"ה ה"ג].

באתרא דמקדשי והדר מסבלי	באתרא דמסבלי והדר מקדשי		
חוששים לסבלונות ⁶		לרבה ורב הונא	
לא חוששים ⁷		לאביי באיכא דאמרי	
לא חיישינן ⁹	חיישינן ⁸	לגירסתנו	לרב פפא
כשכולם עושים כן: לא חיישינן ¹⁰ ביש מיעוט להיפך: חיישינן ¹⁰	חיישינן	לגירסת ר"ח	

¹ כיון שכל העולה הוא על מנת לדור שם, וכיון שלא הצליח לדור שם לא נקרא שנתקיימה מחשבתו, ולכן יכול לחזור ממכירתו.

² דהרי יכול הוא עדיין להעלות - ובו הדבר תלוי. ולפי"ז גם אם נולד אונס בדרך כגון ששמע שיש לסטים - לא יכול לחזור, כי יכול לחפש שיירות. אכן הקשו התוס' (בד"ה דאתייליד) דמסוגיא דלעיל מבואר שלולא טעם דדברים שבלב אינם דברים - משמע שהיה יכול לחזור בו, וכגון אם גילה בדעתו. ותיירצו, דגם ללישנא זו אם היה אונס גמור שלא יכול להעלות אפי' עם שיירות, אה"נ דיכול לחזור בו כשגילה בשעת מכירתו שהוא מוכר כדי שיוכל להעלות לא"י.

³ דכיון שמכר על מנת להעלות, והרי הוא עלה כפי שרצה ואף שלא הצליח לדור שם, אין זה מכלל התנאי, ולכן לא יכול לחזור בו ממכירתו.

⁴ דלפי הלישנא בתרא רב אשי תמה "אי בעי לא סליק" - דהיינו וכי אם ירצה להעלות לא יוכל להעלות בתמיה, דוכי מי אונסו לא להעלות, ולפי"ז אם באמת יש אונס כגון ששמענו שיש לסטים - יכול לחזור בו.

⁵ כגון שקידש בפחות משו"פ, או שקידש ב' נשים בפרוטה, או שקידש כשהיה קטן. ואח"כ שלח סבלונות, אמרינן שאינה מקודשת, כי מחמת שסובר שחלו הקידושין הראשונים שלח, ולא שלחם לשם קידושין.

⁶ לרש"י פירושו, שחוששים שמא שלח הסבלונות בעדים לשם קידושין. והקשו תוס', דאפי' ששידך לא מהני, כיון שלא דיבר מענין קידושיה בשעה ששלח. ולכן פירשו התוס', דה"ק: דכיון ששלח סבלונות חיישינן שמא קידש אותה כבר.

⁷ דהא לא נחת לקידושין כלל, ואדרבה דין המשנה הוא מחודש, דהו"א דהתם כן נחשוש כיון שנחת לתורת קידושין וקמ"ל דלא חיישינן, אבל הכא שלא קידש ודאי לא חיישינן.

⁸ ואפי' שיש מיעוט שמסבלי והדר מקדשי, בכל אופן אזלינן בתר הרוב דמקדשי והדר מסבלי, וחיישינן לפירש"י שמא שלחם לשם קידושין, ולפירוש תוס' שמא כבר קידש קודם.

⁹ ואפי' שיש מיעוט שמקדשי והדר מסבלי, לא חיישינן להו, אלא אזלינן בתר הרוב דמסבלי והדר מקדשי.

¹⁰ והוא גורס, לא צריכא באתרא דרובא מסבלי והדר מקדשי ומיעוט מקדשי והדר מסבלי, דמהו דתימא לא ניחוש למיעוטא ולא תהא מקודשת (כיון שהרוב מסבלי קודם שקידשו) קמ"ל דחיישינן למיעוט דמקדשי ברישא וחיישינן.